

**Uchwała Nr XIII/143/16
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 23 czerwca 2016 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) oraz w związku z § 15 ust. 1 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2016 r. poz. 1736)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi mieszkańca Goleniowa z dnia 2 czerwca 2016 r. na Starostę Goleniowskiego i Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Goleniowie uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Kazimierz Ziemia

Uzasadnienie

W dniu 2 czerwca 2016 r. Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym w Goleniowie skargę na Starostę Goleniowskiego oraz dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie. Przedmiotem skargi jest niewłaściwe zdaniem Skarżącego załatwienie przez dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie wniosku Skarżącego o dofinansowanie ze środków PFRON do uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym w roku 2015 oraz 2016, skutkujące odmową dofinansowania uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym. Skarżący wskazał na swój zły stan zdrowia oraz zanieczyszczenie środowiska jako uzasadniające przyznanie świadczenia, dodatkowo składając wniosek, który podlega rozpoznaniu przez Starostę Goleniowskiego w odrębnym trybie.

W dniu 10 czerwca 2016 r. Skarżący złożył odrębne wyjaśnienia do protokołu, do którego załączył udzieloną mu odpowiedź dyrektor PCPR kwestionując treść tej odpowiedzi i wnioskując o udzielenie informacji o formie prawnej informacji o rozpatrzenia wniosku odnośnie dofinansowania uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym a także informację, dlaczego nie wyodrębniono środków na dofinansowanie turnusów rehabilitacyjnych i dlaczego Powiat nie wystąpił w latach 2015 i 2016 o zapewnienie takich środków z PFRON.

Pismem z dnia 10 czerwca 2016 r. dyrektor PCPR w Goleniowie wyjaśniła, iż przyjętą w jednostce zasadą dofinansowania turnusów rehabilitacyjnych, jest przyznawanie dofinansowania tej samej dorosłej osobie niepełnosprawnej raz na 2 lata, co zgodne jest z treścią § 6 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych (Dz. U. z 2007 r. nr 230 poz. 1694 ze zm.) w sytuacji niedoboru środków z funduszu. Z tego względu wniosek Skarżącego o dofinansowanie w roku 2015 został rozpatrzony negatywnie z uwagi na udzielenie takiego dofinansowania za rok 2014.

W przypadku wniosku za rok 2016 wskazano, iż dofinansowanie uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym nie było możliwe, z uwagi na niewystarczające środki otrzymane z PFRON, które zostały przeznaczone uchwałą Rady Powiatu na udzielenie dofinansowania wyłącznie dla niepełnosprawnych dzieci i ich opiekunów.

Pismem z dnia 14 czerwca 2016 r. dyrektor PCPR w Goleniowie dodatkowo wyjaśniła, iż Skarżący pismem z dnia 26 kwietnia 2016 r. wystąpił o udzielenie informacji, jaki akt zabrania Skarżącemu wniesienia odwołania od decyzji w przedmiocie odwołania od otrzymanej informacji, na które Skarżący otrzymał odpowiedź w piśmie z dnia 18 kwietnia 2016 r. wskazującą na brak podstaw do wniesienia odwołania od takiego powiadomienia. Wskazano, iż w dniu 4 maja 2016 r. Skarżący ponownie zwrócił się o wskazanie podstawy prawnej uniemożliwiającej mu złożenie środka zaskarżenia na przedmiotową informację, na które ponownie otrzymał odpowiedź z powołaniem na przepisy KPA zastrzegające prawo wniesienia odwołania wyłącznie od decyzji administracyjnej.

Wskazano również, iż środki z PFRON przekazywane są samorządom na zasadach określonych rozporządzeniem Rady ministrów z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie algorytmu przekazywania środków PFRON samorządom wojewódzkim i powiatowym (Dz. U. z 2003 r. nr 88, poz. 808 ze zm.) a ich podział na rok 2016 przez Radę Powiatu został dokonany zgodnie z przepisem art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. nr 127 poz. 721 ze zm.).

Analizując treść obu wystąpień Skarżącego należy wskazać, iż skarga złożona w dniu 2 czerwca 2016 r. bez wątpienia nosi znamiona skargi powszechnej, o której mowa w art. 227 KPA, skutkiem czego – z uwagi na objęcie skargą działań Starosty oraz kierownika

powiatowej jednostki organizacyjnej, zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA właściwa dla jej rozpoznania jest Rada Powiatu.

Po zapoznaniu się z treścią skargi oraz wyjaśnień organu nie stwierdzono jednakże podstaw dla jej uwzględnienia. Przesłanki wskazane przez Skarżącego w skardze nie mają bowiem zgodnie z powołanymi przez organ przepisami prawa wpływu na możliwość przyznania Skarżącemu wnioskowanego dofinansowania uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym, odnośnie roku 2015 – z uwagi na określone zasady rozdysponowania środków otrzymywanych na ten cel z PFRON i skorzystanie przez Skarżącego z dofinansowania w roku poprzednim, zaś w przypadku dofinansowania za rok 2016 – z uwagi na ustalone zasady rozdysponowania środków wykluczające w ogóle dofinansowanie uczestnictwa osobom innym niż niepełnosprawne dzieci i ich opiekunowie.

Nie stwierdzono również naruszenia przepisów procedury, albowiem zgodnie z przepisami § 5 ust. 14 i 15 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych (Dz.U. z 2007 r., Nr 230, poz. 1694 ze zm.) w sprawie przyznania świadczenia nie jest wydawana decyzja administracyjna lub postanowienie, a o fakcie tym wnioskodawca jest powiadamiany stosownym pismem organu. Z oczywistych względów od takiego pisma nie przysługuje środek zaskarżenia, z uwagi na przepisy art. 127 § 1 i 141 § 1 KPA, przewidujące zamknięty katalog rozstrzygnięć organu, od których przewidziano wskazane tam środki zaskarżenia (decyzja i postanowienia wymienione w Kodeksie).

Wyjaśnienia Skarżącego z dnia 10 czerwca 2016 r. w tym względzie uznać należy za polemikę podjętą z organem pomimo udzielenia w tym przedmiocie stosownych wyjaśnień w pismach z dnia 28 kwietnia 2016 r. oraz 31 maja 2016 r., jak również zapytania skierowane do organu w kwestiach tam wskazanych, w zakresie których pismo podlega właściwości Starosty Goleniowskiego

Tym niemniej ich treść uzupełnia stanowisko Skarżącego w przedmiocie wniesionej w dniu 2 czerwca 2016 r. skargi, w związku z czym w odniesieniu do stanowiska Rady w przedmiocie tejże skargi zasadne było ustosunkowanie się również do nich w treści uchwały.

Mając na uwadze powyższe skargę uznać należało za bezzasadną – a w zakresie wniosków zawartych w wyjaśnieniach z dnia 10 czerwca 2016 r. uznano brak właściwości Rady Powiatu w sprawie i konieczność ich przekazania dyrektor PCPR w Goleniowie, o czym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA:

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Wnioskodawca: Komisja Rewizyjna